

شپږمه ګڼه - د ۱۳۸۶ کال - د لنډی میاشت، او د عیسوی ۲۰۰۷ کال دسامبر میاشت

به مناسبت اولین سالگرد وفات زنده یاد محمود بریالی

انقلابی واقعیتګرا!

محمود بریالی ،
شخصیت بزرګ انقلابی
و مبارزی از تیار
«فولاد آبدیده» بتاریخ
پنجم دسامبر سال
۲۰۰۶ برابر با ۱۵ قوس
سال ۱۳۸۵ خورشیدی با
در گذشتی زودرس داغ بزرګ
بر دل یاران برجا گذاشت.

ګرچه وضع صحی ناخوشی داشت و از ته دل خوش بین
دردمند و آزرده خود، آرزوها کردیم تا بریالی بازم
سالهای زیادبار این زندگی خاکی را با ما بکشد، ولی
صاعقه نبودش خیلی زودبر ما فرود آمد.

دوستان هیچګاهی ظرافتهای مطبوع، جدیت کامل در
موضعگیری های سیاسی ، دلسوزی صادقانه بخاطر
بهبود کار هاواستعداد شګرف و دور اندیشی ووسعت نظر
سیاسی او را از یاد نمی برند. او دوست خوب ، رفیق
اصولی ، سیاستمدار نیرومند وبا مطالعه غنی ووسعی
که داشت، تحلیلګر دور اندیش بود. او برای جنبش چپ
و دموکراتیک افغانستان یک موهبت و برای نهضت
فراگیر دموکراسی و ترقی افغانستان یکی از رهبران کم
نظیر بود. (بقیه در صفحه ۳)

عید قربان مبارک

پیام تیبریکیه مجلس مؤسسان نهضت فراگیر به
مناسبت حلول عید سعید اضحی (صفحه ۱۲)

به مناسبت یازدهمین سالگرد وفات شادروان ببرک کارمل

رهبر فرزانه مردم افغانستان

یازده سال پیش
از امروز، زنده یاد ببرک
کارمل رهبر فرزانه
و خردمند مردم افغانستان
واز بنیان گذاران اساسی
حزب دموکراتیک خلق

افغانستان، با جهانی که تا پای جان برای تغییر آن رزمید،
برای همیشه وداع کرد.

به هر اندازه ای که از تاریخ اول دسامبر سال ۱۹۹۶
دورتر میرویم به همان مقیاس درک و دید ما از نقش
بزرګ تاریخی که رفیق ببرک کارمل در شرایط بسیار نا
هموار و آکنده از دشواری ها ایفا نمود، روشن تر
میگردد. گذشت هر روز حقانیت مجموعه زنده گی آگاهانه
ببرک کارمل را متبازر تر نشان میدهد.

ببرک کارمل نیم قرن تمام برای خوشبختی مردم
افغانستان زنده گی خود را وقف مبارزه ای آگاهانه
و دشوار انقلابی کرد. او به معنی واقعی کلمه رهبر روشن
ضمیر یک ملت بود. (بقیه در صفح ۲)

"ادامه پیام به مناسبت یازدهمین سال وفات رهبر فرزانه .. از صفحه ۱"

رفیق ببرک کارمل به مثابه روشنفکر ترقی خواه یکی از بنیادگذاران عمده راه نوین در مبارزه اجتماعی بخاطر بهروزی زحمتکشان در کشور ما بود.

ببرک کارمل با درک عمیق ازاندیشه های ترقی خواهانه دوران توانست در راس حزب دموکراتیک خلق افغانستان مردم کشور را از کوره راههای نبرد بسوی پیروزی های چشمگیری رهبری نماید. بررسی تاریخی عینی و فارغ از بغض و کینه توزی های مسلط در دورانهای شکست جنبش وگذار به مرحله جدیدنشان خواهد داد که ببرک کارمل یکی از شخصیتهای بزرگ تاریخ افغانستان است.

در هر مرحله ای جنبشها رهبران وسمبولهای نبرد وقهرمانان مختص بخود را ارائه داده اند که کمتر از آنها میتوانند از محدوده منطقه یا جنبش یا ایدیولوژی خود فراتر تاثیر گذار باشند زیرا ایفای نقش رهبر یک ملت مستلزم نه تنها اندوخته اندیشوی و دانش سیاسی واجتماعی است بلکه رهبر بایستی بتواند از تمام مردم یک کشور نماینده گی کرده و از لحاظ فکری توان گشودن راه مبارزه از میان انبوه معضلات زنده گی با جسارت و ابتکار متداوم را داشته باشد. با سربلندی تمام میتوان گفت که ببرک کارمل چنین رهبری بود.

عمل انجام شده و اندیشه ها و سیاستهای بزرگ ارثیه ای است که از رهبران بجا می مانند و می توانند برای

نسلهای بعدی به عنوان معیار های عمل مبارزه وزنده گی رهنمای حرکتهای بعدی باشند. بر ما رهروان راه مبارزه بخاطر بهروزی زحمتکشان افغانستان است تا ارثیه گرانبهای معنوی زنده گی پر محتوی ببرک کارمل را با دقت مطالعه ودرک کنیم و روح اندیشه هاوابتکارات وی را در عمل روزمره بکار بندیم.

تجلیل تشریفاتی از یک رهبر ضمن اینکه ضروری است، نمیتواند حلال مشکلات مبارزه اجتماعی باشد؛ رهبر را باید شناخت و اندیشه ها و شیوه های عمل وی را در روشنایی حقیقتهای زنده گی مورد ارزیابی واستفاده قرار داد. بناً ما اعضای نهضت فراگیرا فرامیخوانیم به مطالعه دقیق شرایط عمل و شیوه های مبارزاتی جنبش چپ افغانستان که در آن ببرک کارمل قاطع ترین نقش را ایفا نموده است، بپردازند.

وفاداری به راه ببرک کارمل وفاداری به اندیشه هایی است که رهنمای عمل این شخصیت بزرگ تاریخ کشور ما بود. باید شیوه های مبارزاتی و دید ببرک کارمل از وظایف مبارزان در تطابق با وضع موجود را بکار بست.

چهره با صفای انقلابی ببرک کارمل با گذشت زمان به تدریج از پشت پرده ضخیم دود چرکین تبلیغات بی پایه و دروغین جارچیان جهل و جعل با درخشش تبارز می کند.

زنده باد یاد این فرزندان صدیق و رهبر فرزانه مردم وطن!

(ادامه پیام به مناسبت اولین سال وفات زنده یاد محمود بریالی از صفحه ۱)

۶۲ سال برای پایان زندگی انسان پر طراوت و سر زنده ای چون محمود بریالی بسیار زود بود. گویی او با زندگی پیمان بسته بود؛ چنان خوب و پر بار و عمیق و سرفراز زیست که میشود گفت با زیست خود زندگی را آذین بست. او نمود خوب زندگی بود. هم دوستان، هم جنبش چپ و هم وطن به وجود او نیاز داشتند. شرکت صمیمانه مردمان زیادی در کابل حیرت زده در مراسم تدفین و فاتحه خوانی و ختم قرآن عظیم الشان به روحش، مصداق روشن این امر است. مردمان عادی شهر به سادگی می گفتند: «خداوند غریق رحمتش کند، آدم خوبی بود». این حرف قلب رنجور «مردم» افغانستان (این معنی شریف) به معنی واقعی کلمه بود. افتخاری عظیم تر از جا داشتن در قلب مردم نمیتواند برای دادخواهان انقلابی وجود داشته باشد. جای محفوظ خاطره گرامی محمود بریالی در قلب ملت عذابکشیده افغانستان؛ این ره آورد یک عمر تلاش صادقانه یک انقلابی پرشور و استوار و مجموع زندگی پربار معنوی و فرهنگی اش ارثیه گرانبهائی است که این انقلابی رومانتیک و واقعیت گرایان ما از خود بجا گذاشت. آن را پاس و عزیز بداریم!

یکسال از نبود المناک محمود بریالی می گذرد و خلای نبود او در هر گام نهضت به مشاهده میرسد. انسان که در جنبشهای چپ ترقی خواه معمول است که خدمتگزاران توده های مردم را صمیمانه گرامی میدارند، نهضت فراگیر نیز یاد و خاطره و راه محمود بریالی را جداً گرامی داشت، و در آینده نیز چنین خواهد بود، واز نبود او رنج خواهد کشید.

برای اعضای نهضت فراگیر محمود بریالی فراتر از یک خاطره خوش و یک ارثیه پر بها، نمونه گویائی از یک برخورد انسانی و انقلابی بود و بدین جهت گرامی داشت خاطره تابناک این گوهر دریای نبرد توده های مردم برای ما از ارزش معنوی بزرگی برخوردار است.

محمود بریالی! دوست و رفیق عزیز ما! یادت بر تارک خوبی هازنده و درخشان باد! روح شادباد!

مجلس موسسان نهضت فراگیر دموکراسی و ترقی افغانستان

محفل ختم و دعائیه به بزرگداشت یازدهمین سال خاک سپاری شادروان ببرک کارمل و اولین سال وفات زنده یاد محمود بریالی در کابل

کابل ۱۵ قوس: مجلس مؤسسان نهضت فراگیر دموکراسی و ترقی افغانستان از یازدهمین سال خاک سپاری مرحوم شادروان ببرک کارمل و اولین سال وفات زنده یاد محمود بریالی محفل ختم قرآن مجید را در رستوران پاپولینو برگزار نمود.

سالون باشعار "انسان میمیرد - مبارزه ادامه دارد" نقل قول زنده یاد محمد بریالی به زبانهای پشتو و دری زینت یافته بود.

در محفل، ختم قرآن مجید با اشتراک مولوی عابد، مولوی قیصا ری از علمای جید کشور و تعداد از علما و طلبه علوم دینی صورت گرفته و بروج پاک رهبران واقعی زحمتکشان افغانستان و جنبش ترقیخواهانه کشور، شادروان ببرک کارمل و زنده یاد محمود بریالی دعا گردید.

بعد از مراسم ختم قرآن مجید، شیر محمد بزرگ رئیس مجلس مؤسسان نهضت فراگیر پیرامون ابعاد مختلف زندگی سیاسی و اجتماعی مرحوم ببرک کارمل و مرحوم محمود بریالی صحبت نموده و یاد آن دو بزرگ

مردان تاریخ معاصر کشور را گرامیداشت. وی در سخنانش چنین ادامه داد: "ما امروز دو حادثه تلخ در تاریخ

زندگی حزبی و سیاسی مانرا که عبارت از یازدهمین سالگرد خاکسپاری شادروان ببرک کارمل و اولین سال وفات مرحوم زنده یاد بریالی را با برگزاری این محفل ختم قرآن مجید به خاطر میسپاریم و از فرزندان اصیل و رهبران شایسته و ارجمند مان تجلیل بعمل میاوریم. دقیقاً بیادم است که در ۱۵ قوس یازده سال پیش زنده یاد محمود بریالی بر گور شادروان ببرک کارمل با صدای رسا گفت ما امروز یک مرد بزرگ و یک رهبری را در وطن عزیز ما به خاک سپردیم که از جیفه دنیا هیچ چیزی از خود باقی نگذاشته جز محبت و افتخار یک زندگی پاک و منزه.

سال پار وقتی من خبر وخیم بودن وضع صحتی رفیق بریالی را شنیدم به خاطر این نکته گذر نمود که مبادا بریالی خود را با برادر شریک سرنوشت سازد و همینطور شد ما رفیق کارمل را به تاریخ ۱۵ قوس به خاک سپردیم و در همین تاریخ رفیق گرامی بریالی عزیز مارا از دست دادیم. و اینک ما از دوبرادر دور رفیق هم‌رزم و از یک استاد و شاگرد تجلیل مینمایم که زندگی پر جلال خانواده گی را ترک نموده سرنوشت شانرا با مردم فقیر و زحمتکش گره زدند و به خاطر آنان اندیشدند، مبارزه کردند و توده های وسیع مردم را بدنبال فکر و اندیشه ترقیخواهانه شان کشاندند.

رئیس مجلس مؤسسان افزود: "پس از شکست سیاسی سال ۱۳۷۱ عده ئی بی‌شمار وطن را ترک کردند حتی که بعضی ها شکست سیاسی را بطلان عقاید و وطنپرستانه و ترقیخواهانه و عدالت پسند قبول نمودند و نا جوانمردانه بریالی و رفقاییش را تنها گذاشتند. مگر بریالی چون صخره استوار ماند راهش را ادامه داد که وضع موجود پیشبینی هایش و حقانیت اندیشه هایش را به اثبات رساند. بریالی از لحاظ سیاسی طرفدار ترقی و عدالت، تجدد و سعادت انسان بود. از لحاظ فرهنگی نویسنده توانا و تحلیلگر واقعین بوده از شهرت بین المللی برخوردار بود و از لحاظ شخصی انسان صمیمی، مهربان، نیک اندیش و رفیق دوستان بود. در دوران تحصیل اتاقتش همیشه محل تجمع و مشاوره روشنفکران و وطنپرست بود.

بریالی دایماً می گفت موفقیت ما در وحدت نیروهای ملی و دموکرات و ترقیخواه میسر شده میتواند. شیرمحمد بزرگ در قسمتی از سخنرانش گفت "ما یک سال قبل بالای گور محود بریالی سوگند یاد نمودیم که دیگر ما گریه نخواهیم کرد و اشک ماتم نخواهیم ریخت بلکه ما مصمم هستیم تا در راه تحقق اندیشه، ارمانها و آرزوهای رهبران خود کار و پیکار نموده و تلاش میورزیم تا نیروهای ملی و دموکرات را و همه آنانرا که به خاطر مردم میاندیشند و وطن را دوست دارند در یک جبهه وسیع باهم متحد سازیم، ما وظیفه داریم تا نهضت مارا به کانون همبستگی تمام وطنپرستان و ترقیخواهان مبدل سازیم زیرا بریالی چنین آرزو داشت.

هم چنان محترم مولوی عابد در مورد شخصیت علمی و عملی مرحوم محمود بریالی و ارمانهای صلحجویانه اسلامی و ملی او صحبت بسیار جالب و پرمحتوا نمود که مورد استقبال قرار گرفت. مولوی عابد گفت "ارزیابی شخصیت هر فرد از اعمال وی صورت میگیرد. مرحوم بریالی دارای ارمان انسانی، اسلامی ترقی و صلح بود وی همیشه برای کارهای نیکو فکر میکرد آماده اجرای آن بود. ارمان او ارمان

ماست ولی هنوز تحقق نیافته ما باید برای آرزوها و نیات خیر او کارکنیم او برای آبادی افغانستان و از بین رفتن فقر و بیعدالتی مبارزه میکرد تا این ملت بیچاره از فقر نجات یافته و به صلح و پیشرفت برسد. ما از وی بسیار چیزها آموختیم و هنوز هم میآموزیم. پیشنهاد من اینست تا ما و شما و حزب او آنچه را در سال ۱۳۴۴ به تصویب رسانده بود عملی کند زیرا ارمان او تکمیل نشده.

مولوی عابد در ادامه صحبت‌هایش گفت: وقتی جنازه ان مرحوم را در کابل به خاک میسپاریدیم از مال دنیا هیچ چیزی نداشت او فقیرانه زندگی کرد و بان افتخار میکرد درحالیکه امروز بسیاری از حاکمان جامعه دارای بلدنگه‌است اما محمود بریالی رهبر فقیر بود و ما باچنین رهبران افتخار میکنیم. درپایان من همه مردم افغانستان را به وحدت و یکپارچگی دعوت میکنم زیرا این ضرورت است. مولوی عابد اعمال انتحاری را محکوم نموده گفت امروز کسانی بنام اسلام و مسلمان اعمالی را انجام میدهند که هیچ با دین مقدس اسلام واحکام او سازگار نیست انانیکه عمل انتحاری را انجام میدهند از بارگاه ایزد متعال ناامید اند و نا امیدي از دربار خداوند" ج "گناه بزرگ است .

ثريا پرليکا رئيسه سازمان سرتاسري زنان و معاون حزب متحد ملي سومين سخنران محفل بود وی در سخنانش چنین گفت "من به نمایندگی از خانواده ببرک کارمل فقید از همه شما به خاطر شرکت درین محفل بزرگداشت تشکر میکنم. ماه باید راه بزرگان و پیشکسوتان خود را تعقیب کنیم، متحد شویم و مثل آنان برای مردم بیچاره زنان و بیوه زنان و یتیمان و مهاجرانیکه درین سرمای زمستان زیر خیمه ها زندگی میکنند، برای صلح و امنیت مبارزه نمایم. کسانیکه از اتحاد صحبت مینمایند و برای حفظ قدرت خود یک گام عملی در راه وحدت و اتحاد بر نمیدارند باید متوجه باشند که به ارمان رهبران خود جفا کرده اند ."

ظهور رزمجو از فعالین سیاسی ضمن بیانیه شفاهی اش گفت " من شاگرد و دوست مرحوم بریالی بودم و دوست او باقی خواهم بود . یکی از ارزوهای بریالی که بامن مطرح نموده بود این بود که کابل بیاید و با ما یکجا به خاطر زودن رنجهای مردم افغانستان کار کند و رفقا ارزوی بریالی اتحاد و وحدت نیروهای ملی و دموکرات بود پس بیایید بدون در نظر داشت ساختار های تشکیلاتی باهم متحد شویم و به

تشکیلات گذشته خود فکر کنیم و برای برون رفت از وضع موجود تلاش ورزیم و درسهای رهبران خود را به خاطر خدمت به وطن عملی سازیم "

اسلام الدین یکتن از سابقه داران جنبش چپ کسبیکه مدتهای طولانی درکنار شادروان ببرک کارمل بوده و کارکرده خاطراتش را در مورد شاد روان ببرک کارمل و زنده یاد محمود بریالی بیان نمودند . در اخیر ملالی جان هاشمی به نمایندگی از خانواده شاد روان ببرک کارمل و زنده یاد محمود بریالی از حضور دوستان در محفل ختم و گرامی داشت رهبران

فرهیخته و قهرمان جنبش دموکراتیک مردم افغانستان ابراز سپاس و قدردانی نموده پیرامون شخصیت ایندو برادر و رفیق هم‌رزم و احترام آنان به زنان و جنبش زنان مفصلا صحبت نموده افزود: "دوستان نهایت گرامی : در ارتباط به این روز بس خاطره انگیز و یاد بود از بزرگ مردان فامیل من مخصوصا زنده یاد ببرک کارمل و زنده یاد محمود بریالی که از بنیاد گزاران جریانات روشنفکری مترقی و جامعه مترقی در افغانستان بوده و نام شان در این امر ماندگار است لحظه مکث می نمایم.

ایشان بزرگ اند ایشان در راه خدمت بمردم افغانستان و راه مردم رنج دیده و بلا کشیده این دیار بودند که کنون واقعیت شخصیت انها از محدوده شهرت خانواده گی و فامیلی خیلی فراتر رفته و به شخصیت های جهانی و به نو به خویش ملی و منطقوی مبدل گردیده اند. که در تقوا، دانش و خدمتگزاری شان در میان رقبای سیاسی کشور و برون مرزی خویش بی بدیل بودند.

زنده یاد کارمل صاحب و زنده یاد بریالی جان در سطح فامیل نیز از ابتدا از احترام بس ارزنده و عالی برخوردار بودند و نمایانگر این واقعیت و ارج گذاری موجودیت رادمردان و مبارزان بی شمار اعضای فامیل مربوط اعم از خانواده، قریه، ناحیه مربوطه و محیط زندگی و تحصیلی انها میباشد که همه حکایتگر قدرت جاذبه و محبوبیت شان است.

لازم نمی بینم از انهمه لطف خوش و صمیمیت های برادران بزرگ من نسبت به اعضای خانواده برادران خواهران و مخصوصا والدین داشتند حکایه نمایم . ایشان همیشه در حلقه های فامیلی نشست های سازنده داشتند که البته در تمام آن بر خوردها گوشزد مینمودند:

"از فامیل خویش ارزو دارم برای مردم خود خدمتگزار صمیمی و صادق باشند ." "با حوصله ووقف بمردم برخورد نمائید زیرا شما جز مردم و جامعه هستید و این همه صفات یک انسان زحمتکش و مترقی است."

از آنچه نفرت داشتند جین ،پاسیف بودن ؛دروغ ،عدم پاک نفسی و فریبکاری بود.

در فامیل و بیرون از فامیل اطفال و جوانان را خیلی اهمیت میدادند و مورد شفقت قرار میدادند :

البته در این راستا امتیاز زیاد را به طبقه اناث قایل بودند و میگفتند که چرا تا هنوز در جامعه ما حقوق کامل به زنان سپرده نشده است و ایشانرا نا ملایمات در برابر طبقه اناث کشور خیلی رنج میداد و بدینمنظور در دوران مختلف حیات سیاسی و دولتی شان در این راستا مشغول بودند تا در سطوح مختلفه این همه نا برابری و نا ملایمات را برطرف نمایند که برای من منحنیث خواهر شان خیلی پر ارج است.

موجز کلام اینکه حالا هویدا است زنده یاد ببرک کارمل و زنده یاد محمود بریالی تنها به فامیل منحصرنشده و مربوط نیستند بلکه به حلقه بزرگ و بزرگتری همچو توده های میلونی کشور و آگاه ترین عناصر و ترقیخواهان ملی و بین المللی و سازمان بر جسته نهضت فراگیر ترقی و دموکراسی حال و آینده کشور مربوط اند که منجمله حاضرین یاد بود امروزی را میتوان مثال زد.

دوستان نهایت عزیز به نمایندگی از محبوبه کارمل ،جمیله ناهید بریالی و تمام اعضای فامیل همدردی و تشریف اوری شما را خیر مقدم گفته و با تشکر از اشتراک شما در محفل امروزی با کمال امتنان یکبار دیگر به پیشگاه شما مراتب سپاس خود را ابراز میدارم."

گفتنی است درین محفل داکتر کبیر رنجبر ،میر احمد جوینده ، شکریه بارکزی و سرمچار و اکبری وکلای پارلمان ، عبدالرشید ارین رئیس حزب ملی هیواد ، هیئت رهبری حزب متحد ملی ثریا پرلیکا وانجنیر بهادر، داکتر محمد حنیف بکناش رئیس حزب ترقی افغانستان ، بیژن معاون حزب کنگره ملی ، پروفیسور جلال از شخصیت های مستقل سیاسی و مسعوده جلال وزیر پیشین امور زنان ، خلیل رومان شخصیت مستقل تحلیل گر مسایل سیاسی و بصیر رنجبر از سابقه داران جنبش چپ استاد طغیان ازپوهنتون کابل ، سید نورالله سرپرست جنبش ملی اسلامی ،داکتر محمد کبیر وزیر مالیه پیشین،ظهور رزمجو از فعالین سیاسی ، رازق مامون نویسنده

وژورنالیست توانا، ذوالفقار رهبر حزب کار و توسعه ، ونواندیش معین پیشین وزارت اب و برق، قیوم بشریار تعداد از رهبران سازمانهای اجتماعی ،شخصیت های سیاسی واجتماعی ، استا دان پوهنتون و اعضای هیئت رهبری مجلس مؤسسان و فعالین نهضت فراگیر شرکت نموده بودند .

در پایان محفل ختم شیر محمد بزرگ و هیئت رهبری نهضت فراگیر و محترمه ملالی به شهدای صالحین رفته و بر مزار زنده یاد محمود بریالی دعا نموده وبا نثار گل ادای احترام کردند . همچنان آنان دسته های گل را بر قبر مرحوم میر اکبر خیبر عضو هیئت رهبری حزب دموکراتیک خلق افغانستان گذاشته و بروح ان مرحوم و مبارز راه ازادی انسان اتحاف دعا کردند .

شیر محمد بزرگ رئیس مجلس مؤسسان نهضت فراگیر بالای قبر محمود بریالی ایستاد وخطاب به اشتراک کنندگان گفت " یکی از خاطرات تماس های من در روزهای اخیر عمرش این بود که بمن گفت در راه وحدت وهمدلی همه رفقا وکلیه نیروهای ملی ووطنپرست صادقانه بر زمیند وبا اصول معامله نکنید و علیه انحرافات قاطعانه باستید !! من درینجا بالای گور بریالی سوگند یاد میکنم که به وصیت وی صادق مانده وبا صدای بلند اعلام میکنم که در تشخیص خط فاصل بین مبارزین حقیقی و منحرفین از اصول وموازین حزبی حمایت میکنم . ارام بخواب رفیق بریالی عزیز روح شاد .

گره سرنوشت!!

سپاهی
روزهای ۱۴ و ۱۵ قوس تاثر اورترین
روزها درتاریخ کشور ما وجنیش
دموکراتیک وترقیخواهانه وطن ماست .غم
نبود دو انسان واقعی ، دو انقلابی پرشور و
مبارز راه عدالت ،دموکراسی و ازادی
انسان زحمتکش را باهم گره زد .
یازده سال قبل روز پانزدهم قوس مراسم
باشگوه خاکسپاری مرحوم بیرک کارمل
رهبر پیشین حزب دموکراتیک خلق

افغانستان که دور از وطن مرگ زودرس را استقبال نمود، در شهرک حیرتان در میان غم و اندوه هزاران شیفته و پیروانش و مردم قدر شناس که از هر گوشه و کنار مملکت انجا آمده بودند، برگزار گردید و این بزرگ مرد تاریخ معاصر کشور طبق وصیتش در خاک وطن ارمید و به ابدیت پیوست .

اما چهاردهم قوس ۱۳۸۵ غمبارترین روز تاریخ بخصوص برای جنبش چپ و مبارزین راه ترقی و دموکراسی است زیرا درین روز شخصیت بی بدیل و مبارز دلیر و طندوست ترقیخواه و عدالت پسند محمود بریالی برادر و هم‌مرزم، یار و رفیق ببرک کارمل در دیار هجرت به جاودانه پیوست و چشم از جهان بست و با مرگش یگ بار دیگر نامش را بانام برادر هم‌مرزم در تاریخ گره زد .

ایندو برادر و دو رهبر دریک خانواده روشنفکر تولد یافتند و از آغاز نوجوانی، سرنوشت شانرا با خوشبختی مردم و پیشرفت کشور گره زدند و به تحقق ارمانهایشان تا پایان زندگی وفادار ماندند و با وقف و فدا کاری رزمیدند و جنبش عدالت خواهی و ترقی را رهبری کردند .

انان در تمام عمر تلاش خستگی ناپذیر درس مبارزه، ثبات و مقاومت را پیوسته فرا گرفتند و بیدریغ به رفقا و هم‌رزمانشان و دوستان اموختند .

شادروان ببرک کارمل و شادروان محمود بریالی همیشه در صف اول مبارزات سیاسی و اجتماعی دوران خود بودند. از سازماندهی حلفات روشنفکری در دفاع از تحولات مشروطه خواهی و جنبش قانون اساسی، شرکت فعال در اتحادیه محصلین، از کار روشنگری و ترویج اندیشه ها و فرهنگ مترقی چپ تا دفاع از استقلال، شگوفائی و سربلندی افغانستان، هرگز از یک هدف اساسی (ازادی، دموکراسی، رفاه و عدالت اجتماعی برای مردم افغانستان) عدول نکردند و همواره در کنار رفقا و باهم کار نمودند و بیکار کردند. انان از سلاله مبارزین و ترقیخواهان وطنپرستان چون محمودی، محمود طرزی، کاتب هزاره، عبدالرحمن پروانی و میر غلام محمد غبار و صدها تن دیگر اند که در راه ازادی و استقلال زندگی شانرا وقف نموده بودند.

ببرک کارمل و محمود بریالی در حساسترین و تعیین کننده ترین سالهای تاریخ معاصر افغانستان زیستند و خود بخشی از این تاریخ را رقم زدند. در تاریکترین سالها، و در سنینی که باید جان را به نشاط زندگی

سپرد، انان جانشانرا، روانشان را، به امید، به روشنائی، به گستره خوبی ها برای مردم؛ به مبارزه در راه ازادی و سعادت انسان بخشیدند: در عنفوان جوانی برای پاسداری از شرف مبارزه ترقیخواهانه به زندان رفتند.

ببرک کارمل تیورینس آگاه، استاد و معلم و اشاعه کننده اندیشه های مترقی و نوین در کشور، سخنور توانا، مؤسس گنجره اول و بنیاد گذار حزب دموکراتیک خلق افغانستان، وکیل مردم کابل در شورای ملی دور سیزدهم، منشی دوم حزب در استانته تحولات ۷ ثور ۱۳۵۷ و منشی عمومی حزب و رئیس شورای انقلابی در سالهای ۱۳۵۸ تا ۱۳۶۵ طراح تیزس های دهگانه که به مثابه مبدا مشی مصالحه ملی پنداشته میشود، رهبر اندیشمند و شخصیت بی بدیل دوران خود بود و محمود بریالی در تمام این حوادث و تحولات رفیق هم‌مرزم و نزدیک وی بود و نقش خودرا در سازماندهی، تحقق ارمانها، در فعالیت های اندیشوی و سیاسی و تشکیلاتی از ساختارهای ابتدائی حزب تا رهبری حزب در حاکمیت و پایه گذاری دولت جمهوری دموکراتیک بخوبی ادا نمود.

محمود بریالی ده سال دیگر بعد از مرگ برادر و رهبرش ببرک کارمل زیست و جنبش چپ و دموکراسی را بخوبی رهنمائی کرد و در جهت تحقق ارمانهای والای ان بزرگ مرد تاریخ تلاش نمود، اندیشه تاسیس نهضت میهنی و بعدا نهضت فراگیر دموکراسی و ترقی افغانستان را بمثابه کانون همبستگی کلیه ترقی خواهان و طرفداران دموکراسی و عدالت اجتماعی پی ریزی نمود.

محترم سلطانعلی کشتمند صدراعظم پیشین افغانستان در مراسم تشیع جنازه مرحوم بریالی ضمن بیانیه اش چنین اظهار نمود:

"محمود بریالی دوست و عزیز من، دوست و عزیز شما، از لحاظ انسانی و اخلاقی شخصیتی خوش قلب، صمیمی، شرافتمند، باوجدان، مهربان، با مواظبت با صفا، با گذشت، از خود گذر، فداکار و خدمتگزار مردم و نماد ایستادگی در برابر دشواریها ی زندگی بود وی همواره بعنوان رفیق روزهای دشوار در میان خانواده، دوستان و رفقای خویش شناخته میشد. از لحاظ سیاسی شخصیتی آگاه و برجسته در اندیشه و عمل، سخنور ی پرشور و ژرف اندیش و دوراندیش و انعطاف پذیر بود او بعنوان یک تن از رهبران جوان

پیشاهنگ ح. د.خ.ا، آغاز به کار کرد و تا آخرین لحظات زندگی به اندیشه ها و آرمانهای والای آن وفادار باقی مانده و راه پر افتخار آنرا ادامه داد.

نبود دوشخصیت ممتاز و رهبر خردمند ببرک کارمل و محمود بریالی برای مردم زحمتکش افغانستان، جنبش دموکراتیک و ترقیخواهانه و بخصوص نهضت فراگیر دموکراسی و ترقی افغانستان ضایعه بزرگ و جبران ناپذیر است ولی تداوم راه آنان، آرمان انسانی آنان به خاطر رفاه و آسایش مردم رنجدیده و زحمتکش افغانستان وظیفه و داعیه ایست که برای نسل کنونی و آینده ما وجود دارد و بان وفادار و پایبند خواهند بود. ما معتقد هستیم اگر کارمل و بریالی جسما با ما نیست، خاطره ها، اندیشه ها و آرمانهایشان تا جاودانه مارا

رهنما و رهبر است، نبود رهبران ماغم و اندوه عظیم است مگر مارا به زانو نمیآورد. زیرا اندیشه هایشان بزرگ است و برای تحقق آن هزارن انسان متعهد و رسالتمند با قامت افراشته بسوی آینده به پیش میروند. همایش وسیع نیروهای ملی و مترقی در کابل که به تاریخ دهم عقرب سال روان به ابتکار و میزبانی نهضت فراگیر دموکراسی و ترقی افغانستان برگزار شد اثبات این مدعاست که راه رهبران پیشین ادامه دارد. نهضت دموکراسی و ترقی افغانستان بر مبنای همان اندیشه ها و آرمانها خواستار تشکل وسیع نیروهای ملی و دموکراتیک به خاطر تامین دموکراسی و عدالت اجتماعی و حل مسایل مبرم سیاسی، نظامی و اقتصادی در شرایط فعلی جامعه است و خواهد بود.

روان ببرک کارمل و محمود بریالی عزیزان به خاک خفته ما شاد باد

مصاحبه با محترم داکتر حبیب منگل

محترم داکتر حبیب منگل شخصیت سیاسی کشور، تحلیل گر مسایل سیاسی و عضو هیات ریسه شورای اروپای نهضت فراگیر، دموکراسی و ترقی افغانستان در برج عقرب سفری به شهر کابل داشتند. "راه نهضت" خواست تا پیرامون مسایل جاری کشور با موصوف مصاحبه ای داشته باشد که ذیلا تقدیم می گردد.

سوال: محترم داکتر صاحب حبیب منگل: شما مسایل سیاسی اقتصادی و اجتماعی کشور را بعد از گذشت شش سال چگونه ارزیابی می نمایند و کدام چالش ها زندگی مردم و جامعه ما را تهدید می کند؟
جواب: مسرورم ازینکه فرصت دست می دهد که به نشریه وزین "راه نهضت" مصاحبه دارم سپاس از شما رفیق روزبه که زمینه این مصاحبه را میسر ساختید.
می خواهم که به پرسش های طرح شده پاسخ بگویم.

با وجود اینکه در طی شش سال پس از فروپاشی نظام طالبان در عرصه های مختلف و گوناگون حیات جامعه افغانی به ویژه حیات سیاسی کشور دگرگونی های معینی به مشاهده می رسد که قابل حمایت و پشتیبانی می باشند و باید نهادینه ساخته شوند اما حقایق موجود بیانگر آن است که وضع در کشور هم چنان پیچیده باقی مانده است دولت و جامعه جهانی در تحقق تعهدات و مسولیت های خود موفقیت های ممکن و قابل لمس ندارند.

بحران نا امنی فساد اداری و فقر در کشور بیداد می کند و اکثریت مطلق مردم تحت ستم و در محرومیت قرار دارند دلایل این وضع متعدد است اما فقدان یک اداره سالم دموکراتیک پاسخگو و خدمتگذار مردم دلیل اصلی این وضعیت بحرانی بشمار می رود که دوام آن هیچ گونه منافع مردم و جامعه ما را تضمین نکرده بلکه بر عکس آن را به چالش می کشاند.

سوال: جناب داکتر صاحب: در شرایط کنونی نقش و جایگاه فعلی نیرو های ملی و دموکراتیک کشور چگونه بوده و برای رفتن بسوی آینده چه و ظایفی مهمی در برابر این نیرو ها قرار دارد؟

ج: نیرو های ملی دموکراتیک و ترقی خواه به مثابه نیرو های محرکه مبارزه ترقی خواهانه و تحولات مترقی جایگاه و نقش تعیین کننده ای در پیشرفت ملی و اجتماعی کشور دارند و تنها در صورت حضور متحدانه و فعالانه این نیرو ها میتواند با چالش های کنونی مقابله کرد و راه تحولات مترقی را هموار ساخت و این وظیفه

ملی و وطندوستانه را تاریخ در برابر ان ها گذاشته که باید بطور شایسته و موفقانه انجام یابد. بنابر ان این ضرورت بمیان می آید که نیرو های متذکره هر چه ممکن و سریعتر متحد و متشکل شوند تا با حضور متحدانه و یک پارچه شان در مبارزات سیاسی و اجتماعی نقش خود را در حل مسایل امروز و فردای کشور ایفا نمایند

سوال: بتاریخ دهم عقرب سال جاری همایش بزرگ پیرامون مسایل کشور بنابر ابتکار نهضت در شهر کابل تدویر یافت که در ان احزاب سیاسی سازمان های اجتماعی و مدنی شخصیت های ملی و سیاسی، علما، روحانیون اعضای پارلمان، دانشمندان، ژورنالستان، هنرمندان و دانشجویان شرکت داشتند جناب داکتر صاحب شما تاثیر گذاری این همایش را در راه همبستگی نیرو های ملی دموکرات و ترقی خواه کشور در آینده چگونه ارزیابی می نماید؟

جواب: همایش دهم عقرب ۱۳۸۶ نیرو های ملی دموکرات و ترقی خواه کشور به ابتکار و میزبانی نهضت فراگیر دموکراسی و ترقی افغانستان تدویر یافت این همایش بمثابه مهمترین رویداد جایگاه خاص در گفتمان وحدت و همبستگی نیرو های متذکره دارد.

چنانچه در بیانیه محترم شیر محمد بزرگر ریس مجلس موسسان نهضت فراگیر دموکراسی و ترقی افغانستان آمده است. "سازندگی و همبستگی" خواست و شعار عمده و اساسی این همایش بود.

نهضت فراگیر دموکراسی و ترقی افغانستان تمام نیرو های ملی مترقی و دموکرات کشور فرا می خواند تا برای ایجاد یک پلاتفرم مشترک در راه تامین اتحاد و همبستگی سیاسی خویش مساعی وطندوستانه را بخرچ بد هند این رسالت عمده و تاخیر نا پذیر است که در برابر این نیرو ها قرار دارند.

سوال: محترم داکتر صاحب : شورای اروپای نهضت فراگیر دموکراسی و ترقی افغانستان نقش خود را در میان روشنفکران افغانی مقیم اروپا چگونه ایفا می نماید و دست اوردهای عمده این شورا را لطفا توضیح بدهید؟

جواب: چنانچه اطلاع دارید نهضت فراگیر و دموکراسی و ترقی افغانستان نه فقط در داخل کشور از کمیت و کیفیت و رشد خوب بر خوردار است بلکه در میان افغان های در غربت و مهاجرت مقیم در اروپا و کشور های شوروی سابق نیز از حمایت وسیع برخوردار است و کتله وسیعی از فعالان سیاسی جنبش چپ دموکراتیک کشور در صفوف نهضت ما متشکل گردیده اند.

سازمان های اروپائی نهضت فراگیر دموکراسی و ترقی افغانستان از نظر کمی و کیفی بزرگترین سازمان که شبکه تشکیلاتی آن در اکثریت کشور های اتحادیه اروپا ایجاد گردیده میباشد.

پس از تدویر کنفرانس اروپائی نهضت فعالیت سازمان های اروپائی نهضت رونق بیشتری کسب و تقویت یافته است.

هیات اجراییه و هیات رئیسه شورای اروپائی نهضت بطور منظم کار می نماید و کار آن در همه عرصه ها بهبود یافته است.

سوال : جناب داکتر صاحب ! در شرایط کنونی کشور برای اعضای نهضت چه پیامی دارید تا وظایف ملی و وطندوستانه شان را در برابر مردم و جامعه بخوبی انجام بدهند ؟.

جواب : نهضت فراگیر دموکراسی و ترقی افغانستان به مثابه سازمان سیاسی وطنپرستان ، دموکرات ها ، ترقی خواهان و ادامه دهنده مبارزات وطنپرستانه و ترقی خواهانه ، رسالت بزرگ و تاریخی دارند تا در راه حفظ و حراست استقلال ، حاکمیت ملی تمامیت ارضی ، استقرار دموکراسی و عدالت اجتماعی ، متعهد به آزادی ، رفاه ، ترقی ، فعالانه مبارزه نموده که تامین منافع اکثریت و مردم رنج دیده و ستم دیده کشور را بعهده دارند .

نهضت فراگیر این مسولیت بزرگ را تنها و تنها در صورت تحکیم وحدت ، اصولیت ، تامین دموکراسی گسترده ، رهبری و خرد جمعی در حیات سازمانی ، وفاداری به اصول و اهداف مردمی و تحکیم پیوند آن با اکثریت جامعه و زحمتکشان کشور ، ایفا کرده می تواند . این است پیام من به رفقای عزیز نهضت و نهضتی های گرامی.

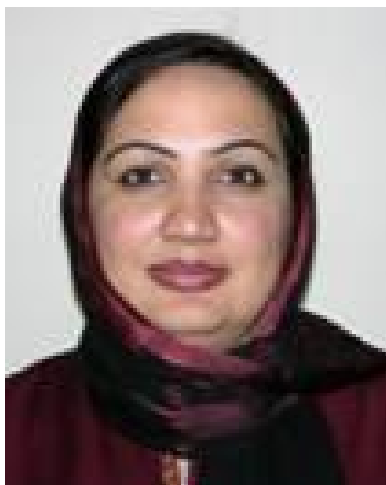
محترم داکتر صاحب حبیب منگل !

با ابراز سپاس فراوان از شما که ارزیابی ها ، تحلیل ها و نقاط نظرتان را با نشریه " راه نهضت " در میان گذاشتید ، مسایل عمده و وظایف امروز و فردای اعضای نهضت را برای ترقی ، دموکراسی ، عدالت اجتماعی ،

کار و فعالیت مشترک نیرو های ملی و دموکراتیک کشور به بحث و بیان گرفتید . از جناب شما قلباً سپاس گذاریم . تشکر

همایش وسیع نیروهای ملی و دموکرات در کابل ۱۰ عقرب ۱۳۸۶

بیانیه شفاهی محترمه شکریه بارکزی وکیل مردم کابل در ولسی جرگه
خانم پیشتاز، مطرح، ژورنالیست و رئیس گروپ سیاسی خط سوم در پارلمان
"ملکا ذکر تو گویم که تو پاکی و خدائی نروم جز به همان ره که تو رهنمایی"

عرض و سلام خدمت تمام خواهران و برادران عزیز خود و با تشکر فراوان از نهضت فراگیر دموکراسی و ترقی افغانستان که ابتکار بی شایبه ای را به خرج دادند در راستای یک گفتمان وسیع و گسترده ، بین نیروهای ملی و دموکرات افغانستان که جدا یک نیاز امروز افغانستان است . افغانستان زخمی افغانستان که هنوز هم در تلاطم دریافت هویت خود بسر می برد . من نمی خواهم مشابه با دیگر سخنرانان حرف بزنم . فقط می خواهم اول نیرو های دموکرات این را دریابند که در کجای ازین نظام قرار دارند و چه مسولیت های دارند . به عنوان یک فرد روشنفکر به عنوان یک کسی که می اندیشد . بنام کسی که باور به خط ایدیالوژیک ندارد و وطن را فراتر از هر چیز دیگر می داند .

من فکر می کنم حاکمیت قانون که همه برای ان کار می کنیم نیاز مند دولت قوی است و دولت قوی ساختار اصلی ان بدست ملت بیدار و مسول است . ایا کسی خواسته که بخاطر بیدار ساختن ملت کار کند؟

فکر نمی کنید جایگاه که باید با ملت باشد خالی است؟

رشد فرهنگ خشونت در افغانستان و تقویه ان بنام سیاست و مصلحت وجود جنگ سالاری و زور سالاری در نظام افغانستان یکی از مشکلاتی است که شما بدون پایان دادن به ان نمی توانید به احکام دموکراسی فکر کنید حتی مردم را آشنا بسازید بارزش های که بنام دموکراسی است .

افغانستان زخمی امروز نیاز به مرهم گذاری دارد و همه باید دست روی دست هم بگذارند . سوگند یاد کنند دو باره بوطن خود از هر چه بالاتر بگویند که از افغانستان هستند . اما امروز فرهنگ چه است؟ شرم اور است که هر کس بخود می اندیشد، اگر یک جای یک موقف دارد همه چیز دنیا گل و گلزار است و اگر نداره هیچ چیز نیست .

من تشکر می کنم از آقای بزرگتر بخاطری اکثر نظریات را که خط سوم دارد واقعا مشابه به نظریات و طرح های شماسست برای دست یابی برای یک افغانستان با ثبات (کف زدن) ما باور داریم که نهضت های مردمی می توانند که افغانستان را ازین بیشتر که در حال ایستن شدن بحران کلان است بیرون کند و نهضت های فراگیر مردمی که هدفش قدرت سیاسی نباشد در مرحله بعدی اش می تواند باز به عنوان یک قدرت سیاسی مطرح شود .

چیزی که امروز ضرورت است همدلی و همسوئی نیرو های ملی نه در خط تندروی بلکه در خط مصلحت و رفاه اجتماعی و با مولفه های معین و مشخص شده از منافع ملی مردم افغانستان خط که سر مقدمش و سر لوحش منافع ملی مردم افغانستان و خود افغانستان باشد . فقط جمع بخاطر افغانستان و مردم افغانستان خط که در

ان جا فرهنگ خشونت اصلاً جای نداشته باشد . خط که مردم بخاطر برابری در ان بخواهند سهم بگیرند و داعیه تبعیض از بین برود.

باور ما همین است نیروهای دموکرات افغانستان می توانند با هم یک جا شوند. هر گاه از غرور شخصیت پذیری و تجدد گرائی خود بیرون بیایند مسولیت خود را درک کنند .

باور من این است هرکسی که روشنفکر دموکرات و ملی خود را می گوید مسولیتش بیست برابر یک شهروندی است که اصلاً نمی خواهد ازین چیزها. شما نمی توانید از دیکتا تور ها توقع ببرید که بیا دموکرات شوید. دموکراسی یک پروسه است و مبتنی بر ارزش ها بیاندیشید ان ارزش ها را ب مردم معرفی کنیم . و این معرفی بدون ازینکه شما با هم یک جا باشید امکان ندارد بروید در بستر گرم ملت ببینید ملت داد از چه می زند نفاق قوی امروز یک مشکل است که در سطح ملل است . خوشبختانه که در سطح مردم افغانستان نیست در بستر مردم نیست جای ندارد مشکلات سیاسی فقط فقط همیشه این مولده همان چند نفر اول رده اول است . حتی در بخش دوم ان که شما می آئید ان قدر زیاد نمی بینیم . بخاطر که حالا یک وقتی شده که همه فکر می کنند که خسته هستیم و من خوش هستم که هر دونسل کسانیکه با هم جنگیده اند نسل دوم شان می خواهند برای ارامی کار کنند . بخاطروطن و بخاطر افغانستان یکبار دیگر امید وار هستم که امروز ما بتوانیم راهی را دریابیم چه با یک راهکرد جدیدی از لحاظ سیاسی که مبتنی بر منطق همزیستی در کنار هم باشد . بدون ازینکه امتیاز طلبی باشد بدون ازینکه هدف اصلی اش رسیدن بقدرت باشد . بدون ازینکه فقط خود را نصب کردن در یک اداره باشد و بعد وقتی که پس می شویم باز بیایند . زبان برداریم بر ضد ان .

من فکر میکنم که مهمترین چیزیکه امروز باید بیشتر کار کنیم از هر چیز دیگر دسترسی مردم به عدالت است این مردم حق دارند هر کسیکه برای شان خیانت کرده . جنایت کرده حق خود را از ان ها بگیرند اگر به این حق رسیده نمی توانند لااقل قاتل خود را خود در صدر نبینند (کف زدن ها)

من امید وار هستم که هر کدام ما در بین مردم خود کار کنیم و حرکت ها را از منزله بالا شروع نه کنیم از داخل مردم خود شروع کنیم بخاطریکه امروز نیاز همین است غرور مردم ما شکست معنی از بین رفته ارزش ها یکه این وطن بر مبنای ان ساخته شده بود امروز کم رنگ است.

بیائید دو باره بنام افغان و افغانستان با هم یک جا شویم و این کشور خود را و این وطن درد دیده خود را از بحران نجات بدهیم و معلوم دار درین مقطع تاریخی بیائید در پیشگاه تاریخ افغانستان با سر بلند ازین نقطه بگذریم بدلیل اینکه ما به عنوان مسولین و افراد یکه می دانستیم خدمت کنیم برای این وطن. یکبار دیگر سپاس از شما و تائید می کنم ان چه را که به عنوان طرح شما داشتید. (کف زدن ها)

پیام مجلس مؤسسان نهضت فراگیر دموکراسی وترقی افغانستان
به مناسبت حلول عید سعید اضیعی

کابل ۱۳۸۶/۹/۲۶

مجلس مؤسسان نهضت فراگیر دموکراسی وترقی افغانستان بمناسبت حلول عید سعید اضیعی تبریک و تهنیت خویش را به پیشگاه هموطنان ارجمند در داخل و خارج کشور تقدیم داشته از بارگاه خداوند متعال استدعا مینماید که در کشور عزیز ما افغانستان صلح و امنیت سرتاسری تامین ودر پرتوی ان فضای اتحاد و همبستگی کامل بین اقوام و ملیت های باهم برادر میسر گردد .

با تأسف فراوان دروضع اقتصادی مردم نه تنها که بهبود بمشاهده نیمیرسد بلکه قیمت ها بطور فزاینده صعود نموده ناامنی افزایش یافته بخصوص درین اواخر مردم عذاب کشیده ما شاهد حرکات و اعمال زشت و غیر انسانی افراد وابسته به تروریزم بودند که باثر ان تعداد زیاد یاز هموطنان عزیز ما اعم از منسوبین اردو ،پولیس ،وکلائی مردم ،شاگردان مکاتب ،وافراد بیگناه دیگر جان های عزیز شانرا از دست دادند وبشهادت رسیدند .

هیئات رهبری و اعضای نهضت فراگیر درین غم و انده هموطنان خود را شریک دانسته مراتب تسلیت و همدردی خویش را بخانواده ها و بازماندگان شهدا ابراز و از خداوند منان و توانا می طلبد که مردم شریف افغانستان ایام عید سعید قربان را بخوبی و سرور کامل سپری نموده و صلح پایدار در کشور تأمین گردد .

مجلس مؤسسان هضت فراگیر دموکراسی و ترقی افغانستان

محمدنبی عظیمی

برمزار دوست

این نبشته را به خاطر گرمی داشت از یاد و خاطرهء جلیل زنده یاد محمود بریالی، یکی از پیش کسوتان نهضت فراگیر... به همسر مبارزش جمیله ناهید، خانواده ،دوستان و رفقای عزیز نهضت فراگیر دموکراسی و ترقی افغانستان به مناسبت سالروز درگذشت آن عزیز از دست رفته، تقدیم می کنم.

برمزار دوست

هرباری که گذرم به این شهر پر از گرد و خاک و آکنده از دود دیزل و انسداد های عمدی و غیر عمدی، این محصول استبداد و ملتاریسم دوستان رنگارنگ بین المللی ما می افتاد، دلم مثل یک ابر میگرفت و برای زدودن ملال خاطر به شهدای صالحین می رفتم.. از خلوتی که در آن جا حاکم بود لذت می بردم و از هوای پاکیزه و صفای دامنهء کوه شیردروازه متحسس می شدم. مدتی با مرده گان سخن می زدم و پس از ریختن آبی بر مزار پدر و مادر و خواندن دعایی و درودی به روان پاکیزه آنان ، آرامش از دست رفته ام را باز می یافتم. هرچند در این سال های پسین در آن جا هم چنان ازدحام شده بود که انسان تصور می کرد، مرده ها سر از گور بدر آورده اند، مانند موروملخ به سویی روان اند. انگار، رستاخیز است و روز بازخواست و شیششهء تنهایی آن گورستان خاموش و آدمهای ترک برداشته و شکسته است . آری به نظرم می رسید که آن شهر با گورستانش دیگر شهر من نیست. شهر من گم شده بود، انگار!

چندی پیش، بار دیگر به آن شهر سنگر بنان شده با پایه ها و موانع بزرگ سمندی باز گشته بودم. دو سه روزی از همایش کم نظیر و بزرگ نهضت فراگیر دموکراسی و ترقی افغانستان می گذشت. بختم یاری نکرده بود که از نزدیک شاهد بر گزاری چنان همایش با شکوهی باشم که نظیرش در این سال های پراز هرج و مرج و رواج ناباوری ها و بی مسؤولیتی ها دیده نشده بود. آن روز رفته بودم به دفتر نهضت تا دیداری با دوستان دیرین تازه کنم ، از صحت مندی شان جويا شوم و دستآورد بزرگ شان را تبریک بگویم. با من برادرم بود و چند کارتن کتاب " از سُکر تا صَحْو " که تحفهء ناقابلی بود، برای آن دوستان : برگ سبزی تحفهء درویش !

در دهن دروازه دفتر نهضت ، رفقای عزیزى چون جنرال مختار وانجنير عزيزايستاده بودند. آغوش گشوديم و همدیگر را بوسه باران کردیم. بعد به دفتر رفتیم. دفتر نهضت ساده ولی پاک و آراسته بود ، بدون قاب عکسى بردیوارى. تنها پرچم کوچک پر افتخار نهضت بالای میز رفیق بزرگربه چشم می خورد. رفیق بزرگگرامی رییس مجلس مؤسسان نهضت با آغوش بازوچهرهء بشاش انتظارم را می کشید. از دیدنش خوشحال شدم. او لبخند همیشه گیش را بر لب داشت و با اطمینان سخن می گفت. مدتی دربارهء تدویر همایش و دستاورد های آن و گسترده شدن روز افزون صفوف نهضت و آرمان های اوج گیر آن سخن گفت. سخنانش صادقانه و بی پیرایه بودند و به همین سبب بر دل می نشستند. مدتی رفقای دیگر صحبت کردند. به من هم موقع داده شد تا دربارهء جایگاه بلند نهضت در میان روشنفکران وطن، مقیم جمهوری ازبکستان گزارش دهم و همچنان چشم دیدم را از جریان سفرم به زادگاه پوشکین (شهر ادیسه) و ملاقات هایی که با هواخواهان نهضت در آن شهر داشتم برای آنان حکایت کنم. ...

به زودی چاشت شد و میز غذا آماده. شوربای لذیذی پخته بودند و سلاتهء وطنی چاشنی آن بود. یازده نفر می شدیم که با آمدن داکتر داوود راوش ، شدیم دوازده نفر. درس میز غذا از هر دری سخن می زدیم. فضای صمیمانه بی در اتاق حکمفرما بود. می گفتیم و می خندیدیم که ناگهان امر غریبی در برابر چشمان من به وقوع پیوست : به نظرم رسید که بردیوار اتاق عکس بزرگی از زنده یاد محمود بریالی را می بینم ؛ در حالی که چند لحظه پیش بر هیچ دیوارى هیچ عکسى وجود نداشت. بعد مثل این که آن عکس جان گرفت ، از دیوار پایین شد و در پهلوى رهروان اندیشه و راه پاکیزه اش نشست. شنیدم که می گفت : " رفقا! برای تان گفته بودم که سبز می شوم. باز می گردم تا در همهء ریشه ها هماهنگی گرم آسمان ها را بنوازم. گفته بودم ، باز می گردم، در روزى روشن ، در روز خردمند ! " ، آری او باز گشته بود. باز گشته بود تا دستاورد های نهضت را به رهروان راه و آرمان کبیرش تهنیت بگوید. باز گشته بود تا بگوید، رفقا من نمرده ام ، من زنده هستم. همیشه با شما هستم؛ در همه احوال ، چه در شادی ها و چه در ناملايمات و نا به هنجاری های زنده گی ...

بهت زده شده بودم؛ اما در عین حال از شادی و شوق لبریز بودم. آری او نمرده بود. او زنده بود، با ما بود و در میان ما. می خواستم حال دلم را با رفقا در میان بگذارم. می خواستم بدانم که آنان نیز او را دیده اند و سخنانش را شنیده اند؟ می خواستم سؤال کنم ؛ اما می ترسیدم که بر من بخندند و مرا آدم خیالبافی در نظر آورند. در همین اثنا مختار عزیز با آرنجش آهسته به پهلویم زد و گفت: " در چه فکری فرو رفته ای ؟ غذایت سرد شد. " تکانی خوردم ، به دیوار نگریستم، در دیوار عکسى وجود نداشت. و من با درد و دریغ دریافته بودم که او به آسمان ها برگشته است* :

چه سود اما دریغ و درد

در این تاریکنای کور بی روزن

در این شب های شوم اختر که قحطستان جاوید است

همه دارایی ما ، دولت ما، نورما، چشم و چراغ ما
برفت از دست.

همان روز به شهدای صالحین رفتم و بر تربت دوست زنده یادم ، آبی ریختم ، شاخه گلی گذاشتم و مشتی پول در دست بچه های برهنه پای آن قبرستان گذاشتم. خانه ابدی او محقر و خاکی بود. غریبانه افتاده بود. بر مزارش نه چراغی دیده می شد و نه گلی ، نه پر پروانه یی بود و نه نوای بلبل. دلم خون شد و سخت گریستم. اما پس از لحظه یی به خود آمدم و با خود گفتم، مگر او در زنده گی و در زمان قدرت همین طور ساده و غریبانه زنده گی نمی کرد؟ پس چه افتخاری بالاتر از این !

خدایت بیامرز ، ای مظهر انسان ساده و صمیمی این مرز و بوم ! ای عاشق و دوستدار انسان و انسانیت !

تاشکند: قوس ۱۳۸۶

استقبال و حمایت عده ای از اعضای حزب وطن (ح د خ ا) که به امر و حدت و از سر گیری مبارزه داد خواهانه نیرو های ملی - مترقی و دموکراتیک معتقد آند از «همایش کابل»

همایش وسیع نیروهای ملی و دموکرات که به تاریخ ۱۰ عقرب سال روان به میزبانی نهضت فراگیر دموکراسی و ترقی افغانستان برگزار شد در سطح ملی و بین المللی بازتاب وسیع یافته و تعداد زیاد از روشنفکران و ترقیخواهان از این همایش حمایت نموده اند که درین سلسله عده از اعضای سابق حزب دموکراتیک خلق افغانستانن ضمن یک نامه مفصل حمایت و پشتیبانی شانرا از همایش کابل اعلام داشته اند در قسمت ازین پیام آمده است " همانطوریکه اهرم حاکمیت دولتی در جامعه معاصر مسوول تأمین صلح ، نظم، قانون ، عدالت، رفاه اجتماعی ترقی و ممثل حاکمیت مردم در داخل و مناسبات بین المللی است؛ به همان پیمانۀ تشکل و آگاهی سیاسی ، اجتماعی و اقتصادی مردم در تثبیت ماهیت نظام دولتی و نظارت بر اعمال اهرم حاکمیت دولتی و اجرای و ظایف محوله شان تاثیر مستقیم و بلا واسطه دارد.

ادامه جنگ و نظامیگری، بنیاد گرایی، ترور یزم، مداخلات خارجی، ادامه سلسله بمباردمانها و عملیات تروریستی ایکه هر روز دهها کشته و زخمی را از مردم بی دفاع و بی گناه افغانستان بجا میگذارد ، فقدان استقلال عمل حاکمیت دولتی و عدم توانایی آن در اجرای و جایب دولت معاصر ، اشاعه نابسامانی های اجتماعی، و برخورد ناسالم به مناسبات قبیله ای ، قومی ، زبانی، مذهبی، مهاجرت های پیهم و بی پایان ، ناکامی حاکمیت و دولت ناتوان و نیروهای بین المللی در احقاق توقعات مردم و در پهلوی آن تسلط تفرقه و نفاق بر نهضت ترقیخواهانه ؛ وضع کشور را پیچیده تر ساخته است .

تجربه تاریخ و بخصوص چهار دهه اخیر نهضت ترقیخواهانه کشور می آموزاند که تشکیل تعداد خارج از تصور احزاب، با سیاست های سالم و منافع کشور و مردم سازگار نبوده از یکسو باعث از بین بردن امیدواری به آینده و خوشبینی در مردم گردیده و از سوی دیگر عامل تضعیف، شکست و نابودی نهضت مترقی میباشد.

این وضع مایه نگرانی همه نیرو های و طنپرست و ترقیخواه کشور بوده و عقیده بر اینست که انقطاب و جدایی و تقابل نیرو های ملی مترقی و دموکراتیک باعث آن میگردد که این احزاب بمثابه قطرات باران در صحرای زور و سرمایه، نظامیگری، بنباد گرایی، سیاهی و تاریکی بخشکند و ولی با وحدت و تجمع شان میتوانند در مزرعه بر عطش وطن آبی را جاری سازند.

رسیدن به وحدت در ظاهر امر کار دشوار معلوم میشود ولی میتوان از طریق هماهنگ سازی نظرات، افکار و عقاید، طرحهای تیوریک و دیدگاهها به سهولت به آن دست یازید؛ از جانب دیگر ضرورت ابراز حضور سیاسی اجتماعی و احراز موقف مستقل نیرو های مترقی ملی و دموکراتیک لزوم وحدت عمل و جلوگیری از تحقق پراگندگی و نفاق بین نیرو های همسو را کاملاً مبرهن ساخته است.

با صراحت میتوان گفت که همایش احزاب سیاسی، سازمانها و اشخاص (اول نوامبر ۲۰۰۷ به میزبانی نهضت فراگیر دموکراسی و ترقی افغانستان در شهر کابل) مبداء و گام آغازین عملی بسوی وحدت تبوری و عملی نیرو های ملی و دموکراتیک کشور و نشانه صداقت شان به اعمار افغانستان آزاد و سربلند و مترقی و دموکراتیک میباشد؛ این همایش را میتوان پاسخ منطقی و مناسب به خواستهای مطروحه و مبرم جامعه و نهضت مترقی خواند. ما در حالیکه این اقدام گردانندگان و اشتراک کنندگان همایش گفتمان نیرو های ملی، دموکراتیک و ترقیخواه در کابل را که مسأله وحدت نیرو ها را بحیث هدف امروزی مبارزان عنوان کرده اند به دیده قدر نگریسته خود را با ایشان همدل و همصاف مییابیم و با بی صبری تمام چشم براه تحقق عملی و بعدی مسایل و موضوعات مطروحه در قطعنامه همایش میبازیم. چشم امید ما از همه مسوولان سازمانها، حلقات، گروهها و شخصیت های موثر سیاسی، علمی و فرهنگی اینست تا بدون ضیاع وقت به تدویر جلسات تفاهمی دو جانبه و چند جانبه «گفتمان» و «دیالوگ» بپردازند؛ تا باشد در نتیجه مذاکره و مفاهمه راههای سهل و کوتاه پیوستن به همدیگر را دریافته و بالنتیجه به حل منطقی سوال تاریخی مرحله کنونی یعنی وحدت نیروهای ملی و مترقی کشور نایل آیند. این پروسه همچنان ارزیابی مساله وحدت عمل وسیع نیرو های حاکمیت حزب و طن(ح د خ) متحدین، هواداران و دوستان آن و موضوع تشکیل کنگره واحد و یا جدا جدا را در بر میگیرد که بایست در جهت یافتن پاسخ شایسته بان تلاش ورزید.

در پایان نامه تذکر بعمل آمده است " ما «همایش» کابل را بحیث یک اقدام نیک خوانده از ان استقبال و حمایت نموده ،اهداف قطعنامه انرا برای همه نیرو ها و احزاب و شخصیت های سیاسی ملی ، مترقی و دموکرات قابل تامل دانسته تاکید مینماییم که نباید گذاشت که این فرصت تاریخی بار دیگر از دست برود و نیرو های مترقی از حضور سالم و متحد بحیث نیرو های مقدم تامین صلح و آرامش و پیشرفت و ترقی جامعه ، محروم مانده به بیراهه کشانیده شده و یا با خودبینی ها بار دیگر خفه گردیده و حالت فاجعه بار جامعه پیدا کند .

ما تایید و حمایت کنندگان «همایش» کابل در همنوایی با سایر سازمانها ، نیرو ها و شخصیت های موثر امدادی بی دریغ خویشرا از تدویر و اشتراک همچو گرههایی ها ابراز میداریم.

قدرتی ، سرورمنگل ، افضل لودین ، اسداله زمري ، احمدشاه حميدي ، حشمت اله اورنگ ، گل آقاعمرزي ظریف داودي ، نثار احمد بهین ، نسیم میهن پرست ، نظر محمد سرمند ، عضو هیات ریسهء شورای اروپایی نهضت فراگیر دموکراسی و ترقی افغانستان ، وحیداله

کانون همبستگی

انجنیر عزیز احمد

به ادامه گذشته

درباره جلسات حزبی

جلسات حزبی دوتنوع است یکی جلسات پلانی و دوم جلسات فوق العاده . برای تدویر هر دو نوع ان روش و تدابیر خاص ضرور است که مدنظر گرفته شود .

جلسات پلانی قبلا تصویب شده شوراهای توسط رئیس و در غیاب و معذرت توسط معاون و در صورت غیابت هر دو (رئیس و معاون) توسط شخص سوم که هئیت اجرائیه به او وظیفه میدهد دایر میگردد . پلان میتواند ربعوار ، شش ماه ، و یا سالانه باشد و در ان مسایل مورد بحث ، گذارش دهنده و تاریخ جلسه روشن میباشد . مشروعیت تدویر جلسه در تکمیل نصاب است (حضور فزینی اعضای جلسه) و فیصله های ان برای اکثریت یعنی بیشتر از ۵۰ فیصد باشد ، مشروعیت حاصل میکند . این معمول دموکراسی است نصاب را نمیتوان از طریق شرکت اشخاص خارج از جلسه و یا افراد تصادفی تکمیل کرد .

جلسه فوق العاده درحالی که زندگی و مبارزه مسائل را در برابر ما قرار میدهد که فوق العادگی دارد و مهم است و در پلان ها پیشبینی نشده است ، میتواند در صورتی دایر شود که اولاً تقاضای کتبی دوثلث ارای شامل اعضا ی

جلسه وجود داشته باشد. تقاضای کتبی به یکی از شعبات (عمدتاً تشکیلات) و یا مقام رهبری کننده شورای محلی یا شورای ولایتی تا مجلس مؤسسان سپرده شود.

و یا چنین جلسات از جانب هیئت اجرایی همان شورا و یا واحد حزبی بنا بر فیصله رسمی شان با در نظر داشت اهمیت مسایل دعوت میشود. در غیر آن هیچ مقام و ارگانی صلاحیت تدویر جلسات ارگانهای رهبری (جلسه عمومی واحد اولیه، جلسه شورای نواحی، ولسوالی، شهر، ولایت و مجلس مؤسسان) را بنا بر تصمیم فردی ندارد.

در تدویر جلسات ارگانهای رهبری لازم است تا هیئت اجراییه دعوت شود، تقاضای کتبی طرح گردد مسله مورد بحث در جلسه پیشنهادی مطرح شود روی موضوع، ضرورت آن و اهمیت آن بحث شود در نتیجه براساس فیصله جمعی یعنی تصویب اکثریت به تدویر و یا عدم تدویر جلسه فوق العاده تصمیم گرفته شده و جلسه به تاریخ معین با اطلاع قبلی اعضای جلسه فوق العاده تحت اجنای مشخص دعوت شده میتواند.

رای گیری در جلسات به دو صورت یا دوشکل است. یکی رای گیری علنی و دوم رای گیری سری و مستقیم. تدارک کنندگان جلسه باید هر دو ی انرا در نظر داشته باشند و از لحاظ مادی و تخنیکی آماده گی های لازم را اتخاذ نمایند تا از ضیاع وقت و طولانی شدن جلسات جلوگیری شود. یعنی برای رای گیری سری کارت رایدهی مهر و نشانی شده و صندوق رای باید موجود باشد. در غیر آن مشکلات بوجود میاید. فرضاً اگر برای رای گیری علنی آماده گی گرفته شده و در جریان جلسه ضرورت به رای گیری سری مطرح میشود درین صورت وقت زیاد برای تدارک کارت و صندوق و دیگر تدابیر ضایع میشود و حتی ممکن است درین خلا حوادث غیر پیشبینی شده رخ دهد و جلسات اخلاص شود و یا به نتایج منفی بانجامد لذا در هر نوع جلساتی که دران فیصله ها صورت میگیرد و بخصوص مسائیل تشکیلاتی مطرح باشد تدابیر و آمادگی های لازم تخنیکی برای پیشبرد رای گیری علنی و سری وجود داشته باشد. اصل دموکراسی حکم میکند تا کلیه تصامیم و فیصله های مهم باید بر اساس رای سری صورت گیرد.

مساله مهم دیگر در جلسات عبارت ازینست که اشخاص رای دهنده مستنکف و مخالف باید فیصله اکثریت را قبول و انرا احترام نمایند و اگر اعتراضی در سیستم و یا عدم شفافیت رای گیری داشته باشد باید قبل از شمارش ارا اعتراض صورت گیرد، هر نوع اعتراض بعد از شمارش رای قابل قبول نیست. مگر اینکه عدم شفافیت آن در قضاوت عادلانه به اثبات برسد. اقلیت نمیتواند از عملی شدن تصیم و فیصله اکثریت سرپیچی کند و یا فیصله را بی اعتبار جلوه دهد. هر عضو حق ابراز نظر دارد و حق رای مخالف در تصامیم که مطابق خواست و نظر اوست دارد اما حق مخالفت با فیصله قانونی اکثریت ندارد. بلکه باید انرا قبول و در تحقق ان صادقانه کار کند.

اگر اقلیت بخواهد نقطه نظر و فکر خود را بر اکثریت تحمیل کند و در عمل بالای مفکوره شخصی خود کار نماید نه در جهت تحقق فیصله های دسته جمعی این صاف و ساده برتری جوئی، عقده کشائی و فرکسیون بازی است که مردود است.

رای گیری علنی بابلند نمودن دست عملی میگردد که باید دقیقاً شمار گردد و همه باید شمارش رای را قناعت داشته باشند.

رای گیری سری تحت نظارت هیئت انتخاب شده توسط کارت های رای گیری عملی میگردد. کارت قبلا آماده شده که دارای علامت، نشانی و مهر است به رای دهندگان توزیع میگردد. کارت دور از انظار خانه پری شده و در صندوق رای انداخته شده صندوق در محضر هیئت موظف باز و اولتر از همه کارت ها حساب میگردد که تعداد مجوعی رای داده شده معلوم شود و هم مجموع کارت ها باید اکثریت تعداد حاضر جلسه را تکمیل کند. پس از آن

کارت ها ملاحظه شود که دارای مهر است و بعدا کارت های باطل جداشود (کارت باطل کارتی است که خلاف طرز العمل تعیین شده خانه پری شده باشد، مثلا یک نفر به دوشخص یا موضوع در عین کارت رای داده)

کارت های که از صندوق بیرون میشود نباید بیشتر از اعضای حاضر جلسه باشد البته کمتر میتواند باشد شاید تعداد اصلا نخواستہ از رای خود استفاده کند اما کمتر از ۵۰ فیصد حاضرین نصاب را تکمیل نمیکند درین حال و در صورت رای مساوی رای گیری مجدد صورت میگیرد .

هیئت موظف رای های مثبت و منفی را شمارش نموده تعداد اکثریت فیصله را تائید میکند . و انرا رای موافق میگویند .

رای علنی ملاحظات چون خفه شدن و خوش شدن این وان را بار میآورد و رای دهنده صد فیصد اراده ازاد خود را تمثیل کرده نمیتواند اما در رای گیری سری ملاحظات وجود نداشته و یک اصل دموکراتیک است .

در جلسات موضوع دیگری که از اهم مسایل است گزارش و مسوده مصوبه است . بگذارش باید از یک طرف انعکاس دهنده فیصله ها ، مصوبات و نظریات مقامات بالائی (از بالابه پائین) باشد و از جانب دیگر انعکاس دهنده مطالبات و پاسخ به پیشنهادات ، انتقادات و سوالات سازمانهای تحت رهبری (از پائین به بالا) باشد . درینصورت میتواند منطبق برواقعیت باشد و در فعالیت های بعدی تاثیر گذار ی مثبت داشته باشد . گزارشهای افاقی ، سلیقه وی مقاله ئی نمیتواند مبتنی بر واقعیت باشد بنا فاصله بین حرف و عمل بار میآورد که زیانبار است .

گزارش باید دارای مقدمه تحلیل و تجزیه موضوع مورد بحث و نتیجه باشد . در مقدمه ضرور است هدف فشرده

و صریح بیان شود که عمدتا بیان اجندا است . در متن وضع به ارتباط اجندا دقیق بررسی و تحلیل میشود نکات مثبت و منفی ، پیشروی و کمبودی ، فرصت ها و گرایشات موجود درونی برجسته میگردد و در نتیجه فعالیت ها و مکلفیت های بعدی روشن شده به گرایشات موجود در جامعه استقامت داده میشود .

در مصوبه مسایلی انعکاس میابد که خصلت تطبیقی دارد و کنترل بر تطبق ان از طریق گذارشگیری های منظم و سیستماتیک در فواصل معین زمانی بر قرار میگردد مصوبه میتواند حاوی وظایف کوتاه مدت ، دراز مدت مد نظر گرفته شود . در نهایت با فراهم شدن قناعت اکثریت اعضای جلسه از اجرای وظایف سپرده شده صرف در جلسه که مصوبه را صادر نموده است از کنترل خارج میگردد .

جلسه فعالین شورای اسلام آباد و راولپندی به تاریخ {۲۵/۱۰/۰۷} در شهر اسلام آباد دایر گردید .

جلسه با تلاوت آیات چند از قران مجید توسط استاد غلام رحمان آغاز یافته بعدا منشی جلسه عبدالرحیم صمیم اعلان نمود رفقای عزیز احترامات محترم تیمور رحمتی ریس شورای نهضت فراگیر دموکراسی و ترقی افغانستان مقیم اسلام آباد و راولپندی را پزیرا باشید و اظهار نمود رفقای دلیر طوریکه آگاهی دارید از ۱۲ سازمان اولیه از هر سازمان سه تن به جلسه فعالین از طرف کمیته رهبری دعوت شده اند نصاب تکمیل است جلسه را رسما اعلان میداریم .

محترم تیمور رحمتی گزارش یک سال فعالیت های نهضت در این دو شهر را ارائه نموده وی در آغاز سخن از نبود زنده یاد محمود بریالی با تأسف یاد نموده و یاد آن رفیق را گرامی داشت ، و همه به گرامی داشت یاد

وخاطره زنده یاد محمود بریالی و رفقای شهید به روح پاک شان دعا نمودند .
بعدا تیمور رحمتی گزارش را ارائه نمود که هر قسمت مورد استقبال رفقا قرار گرفت وی در گزارش خود از سفرهای کاری و سودمند محترم «بزرگر» در ولایات کشور توضیح نمود که با شورو هلهله مورد استقبال رفقا قرار گرفت از تدویر جلسه ماه جوزای مجلس مؤسسان نهضت تدویر همایش وسیع نیروهای ملی ودموکرات به میزبانی نهضت فراگیر در کابل ودست آوردهای آن تذکر داده از کنفرانس سرتاسری اورپا و انتخابات دموکراتیک و رفیقانه و درراس انتخاب شفیق الله توده ای توضیحات اراده نمود در جریان صحبت اوضاع و شرایط موجود کشور و منطقه را مورد ارزیابی قرارداد و روی کار رفقا در حالات مهاجرت مکث نموده و توجه رفقا را به شرایط خاص جلب نمود .باشعارکه ما بخاطر رسیدن به یک کنگره واحد به مبارزه صادقانه وبا شهامت نیازمندیم تا در پرتو آن یک حزب واحد سراسری نیرو مند و مترقی بوجود آید. صحبت هایش را خاتمه بخشید .

بعدا برید جنرال باز محمد تضاد صحبت نموده گفت:"رفقا یگانه کلید اساسی پیروزی وحدت است. با تجارب تلخ گذشته نفاق درون حزبی باعث از هم پاشیدن حزب گردید ولی به وحدت تاکید ورزید بعد محترم سید داود مصباح در ضمن ارائه گوشه های از اوضاع موجود کشورافزود که رفقا،حالات موجود نشان دهنده این واقعیت است که باید یک حزب نیرو مندیکه بتواند ،افغانستان را از بحران نجات دهد الزامی است و این توانمندی در وجود روشنفکران پیشرو مترقی و متحد می باشد. بعد رشته سخن را آقای بشیراحمد بیدار به دست گرفته و در مورد شخصیت ها و رفقای قهرمان حزب صحبت نموده و از کار کرد رفقا و بخصوص آقای تیمور یاد آوری نموده و گفت: که در همچو شرایط کار رفقا منجمله محترم تیمور قابل تمجید است و گفت:" که رفقا با حفظ روحیه رفیقانه همواره از حال همدیگر با خبر باشند.

بعدا غلام رحمان با تاکید از بیانیه آقای تضاد روی وحدت و دست آوردها صحبت نمود ،سخنش را باشعار پیروزی نهضت به پایان رسانید.و در آخر نورالحق به نمایندگی جوانان صحبت نموده وظیفه نسل جوان در امر ساختار حزبی بخاطر وطن نقش سازنده و اساسی توضیح نموده و وعده سپرد که هرچه بیشتر در راه نهضت سهم فعال بگیرند. و بعدا پیام توسط مصباح قرائت و مورد رای گیری قرار گرفت وبه اتفاق آراء تصویب شد .در قسمت دوم قطعنا مه این جلسه توسط عبدالرحیم قرائت وبعدا به اتفاق آراء مورد تصویب قرار گرفت.در این قسمت کار جلسه توزیع کارتهای حزبی صورت گرفت که با ابراز احساسات گرم و رفیقانه استقبال گردید. در ضمن توسط یوسف صافی یک قطعه شعر قرائت گردید که منعکس کننده احساسات پاک رفیقانه بوده و باکف زدنها استقبال شد.

واژه ها

انفلاسیون : در شرایطی بوجود میاید که نشر پول کاغذی (بانکنوت) بیشتر از حد معین عملی شود . درینصورت تعادل قیمت بانکنوت با ارزش طلا (مسکوک)برهم خورده و به هر تناسب که بانکنوت بیشتر نشر گردد سطح انفلاسیون بلند رفته پول رایج کاغذی به پیمانانه زیاد نزد افراد جامعه تجمع نموده ومردم سعی میکنند پول دست داشته شان را به کا لا تبدیل نمایند که این امر سبب بلند رفتن نرخ اشیا و مواد میگردد و تورم اقتصاد جامعه را بطرف بحران سوق میدهد .

درس: گلزاد مارکیت - اتاق ۱۴۸ منزل سوم
تلیفون: ۰۷۵۲۰۳۱۷۲۲

